2025-2026

SAMEN

VOL 6

Het magazine van kinderen, jongeren, ouders en pleegouders bij Levvel

levvel.nl/mep

Voorwoord

Met trots presenteren we de zesde editie van **SAMEN**, het magazine waarin de ervaringen, ideeën en verhalen van jongeren, ouders en pleegouders bij Levvel centraal staan.

Bij Levvel vinden we het belangrijk dat iedereen de ruimte krijgt om mee te denken, mee te praten en mee te doen. We zijn ervan overtuigd dat we sámen verder komen dan apart, en dat ervaringen van jongeren, ouders, pleegouders en ervaringsdeskundigen daarbij onmisbaar zijn. SAMEN laat zien hoe waardevol het is om naar elkaar te luisteren, elkaar te ontmoeten en van elkaar te leren.

In deze editie nemen we je mee langs een aantal bijzondere momenten en initiatieven uit het schooljaar 2025-2026. Je leest hoe jongeren hun ervaringen deelden, onder meer via een film en een podcast, hoe ervaringsdeskundigen van ExpEx anderen hoop en perspectief bieden en hoe ouders elkaar ontmoetten tijdens het oudercafé. We staan stil bij manieren waarop jongeren en ouders kunnen meepraten en meedenken over de zorg die hen raakt en delen persoonlijke verhalen over herstel, veerkracht en invloed. Ook blikken we terug op de belangrijkste signalen van jongeren en (pleeg)ouders en wat daarmee binnen Levvel is gedaan. Samen laten deze verhalen zien hoeveel kennis, kracht en betrokkenheid er aanwezig is bij de mensen om wie het gaat.

Wij wensen je veel leesplezier!

Groeten van het SAMEN-team:
Anouk, Anne-Claire, Brigitte, Annette, Esther, Jennifer, Jolien, Kim, Lorette, Marc, Marleen, Sietske, Suzanne en Tiffany

Inhoud

WORKSHOP STRIPTEKENEN
een verhaal hoeft niet altijd woorden te hebben
4

DE LEVVEL FILM
wat wil je nog meer?
6

DE PAARSE BANK
stem van jongeren in verblijf
8

RECEPT
van de kinderraad
9

5 JAAR JONGERENRAAD
we worden steeds meer gezien
10

MEEPRATEN BEGINT MET LUISTEREN
de ondersteuners van de raden
12

SAMEN PRATEN
over de zorg die jou raakt
14

EXPEX
ervaringen verbinden
16

DE ERVARINGSCAFES
veilige ontmoetingsplek & community
19

ERVARINGSVERHAAL
als herstel geen rechte lijn is
20

VAN ERVARING
naar verandering
21

LEVVELEN MET OUDERS
in het oudercafé
22

VOOR EN DOOR OUDERS
de ouderraad
24

WELKOM @EKT HUIS
een huis vol verhalen
26

DE TOP SIGNALEN
van jongeren & (pleeg)ouders
29

KRUISWOORDPUZZEL
puzzel je mee?
34

Workshop Striptekenen

Een tafel vol papier, potloden en jonge mensen die eerst nog even aftasten wat de bedoeling is. Zo begon de pilotworkshop striptekenen bij Levvel. Onder begeleiding van striptekenaar Mark van Booren ontdekten jongeren hoe je met beelden iets kunt vertellen wat soms lastig in woorden te vangen is.

De eerste stap was klein: gewoon beginnen. Een lijn zetten. Een gezichtje tekenen. Een voorbeeld nadoen. Voor sommige jongeren was dat al best spannend. De groep kende elkaar nog niet en niemand wist precies wat er zou ontstaan. Maar juist door het simpel te houden, kwam er langzaam ruimte om te proberen.

> Het ging niet om mooi of perfect tekenen. Het ging om proberen, ontdekken en merken dat je iets op papier kunt zetten op jouw manier.
>
> *-projectleider Marleen Hus*

Van lijnen naar verhalen

Gaandeweg kwamen de tekeningen tot leven. Er verschenen personages, losse scènes, letters, patronen en soms hele verhaallijnen. De een werkte heel precies aan een stripfiguur, de ander koos juist voor vormen of grafische elementen.

Mooi om te zien was dat er niet één goede manier was. Iedereen kon instappen op een manier die paste. Dat maakte de workshop laagdrempelig én persoonlijk.

De tekeningen werden vanzelf een aanleiding om met elkaar te praten. Niet omdat het moest, maar omdat je nieuwsgierig werd naar wat iemand tekende. Soms vertelde een beeld meer dan een antwoord op een vraag.

Samen aan tafel

Een bijzonder moment ontstond toen begeleiders zelf mee gingen tekenen. Dat veranderde de sfeer meteen. Niet tegenover elkaar, maar naast elkaar. Samen turen naar een leeg vel, lachen om een mislukte lijn en opnieuw beginnen.

Juist daardoor ontstond er contact. Over ideeën, grappige situaties en herkenbare ervaringen. Het tekenen haalde de druk van het gesprek af. Je hoefde niet direct iets uit te leggen: je kon ook gewoon bezig zijn.

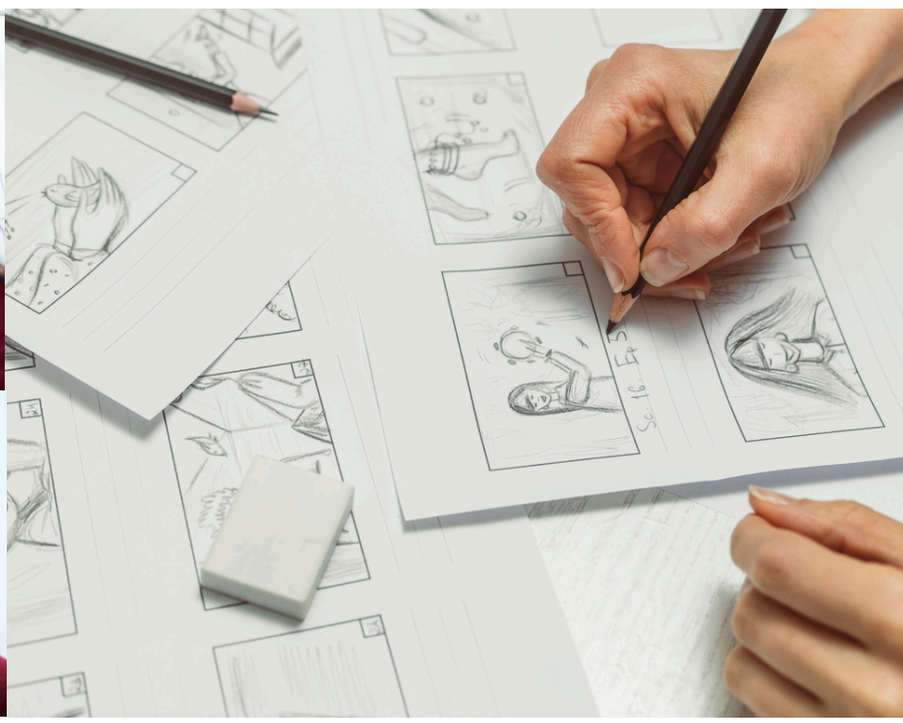
Voor sommige jongeren bleek dat precies de ingang te zijn die werkte. Creativiteit werd zo niet alleen iets leuks om te doen, maar ook een manier om elkaar op een andere manier te ontmoeten.

Een verhaal hoeft niet altijd woorden te hebben

Ruimte voor talent

Tijdens de bijeenkomsten werd zichtbaar hoeveel creatief talent er in de groep zat. Sommige jongeren tekenden al langer en namen eigen werk mee. Anderen ontdekten gaandeweg dat ze meer konden dan ze vooraf dachten.

Er werd gelachen, geprobeerd, uitgegumd en opnieuw begonnen. Fouten waren geen probleem. Soms werden ze juist het begin van iets nieuws.

Een waardevolle pilot

De pilot liet zien hoe waardevol een creatieve setting kan zijn. Jongeren konden op hun eigen manier aanwezig zijn: stil of juist actief, voorzichtig of vol ideeën. Tekenen werd een manier om verhalen, talent en contact zichtbaar te maken.

Voor Levvel geeft deze eerste reeks mooie aanknopingspunten. De combinatie van vrijheid, duidelijke begeleiding en samen doen past goed bij waar SAMEN over gaat: meedenken, meepraten en meedoen op een manier die bij jongeren past.

Of misschien is dat wel de belangrijkste opbrengst van deze pilot: een verhaal hoeft niet altijd uitgesproken te worden om gehoord te worden. Soms begint het met een eerste lijn op papier.

De Levvel film

… wat wil je nog meer?

Soms ontstaat er iets dat groter wordt dan het plan waarmee je begon. De Levvel film ‘Ik heb niets aan jou’ begon als een manier om zichtbaar te maken hoe ingewikkeld contact in de jeugdhulp kan zijn. Tijdens het maken werd het ook een verhaal over herkenning, goede bedoelingen, misverstanden en de hoop dat mensen elkaar toch weer kunnen vinden.

De première van de film Ik heb niets aan jou werd een avond om niet snel te vergeten. De zaal zat bomvol, de aandacht was groot en na afloop was er een lang en warm applaus. Voor ons, de makers, was het een overweldigende afsluiting van een intensief proces.

Met z’n allen, jongeren, (pleeg)ouders en jeugdhulpprofessionals hebben we een film gerealiseerd, die niet bedoeld was als reclame of afrekening, maar als eerlijk verhaal over jeugdhulp. Wat minstens zo bijzonder was, waren de reacties die daarna kwamen. Mensen vertelden dat ze onder de indruk waren. Dat de film professioneel oogde. Dat er goed gespeeld werd. Maar vooral ook: dat de film hen raakte. Dat ze iets herkenden van de kwetsbaarheid, de misverstanden, het wantrouwen en het verlangen om elkaar toch niet kwijt te raken.

Er klonk ook een terugkerende kritische noot. Sommige bezoekers vonden dat de verhaallijnen misschien wel erg positief en hoopvol eindigden. Want hulp helpt niet altijd. Soms blijven jongeren, ouders en professionals keihard werken, zonder dat er veel beweging komt. Soms blijft het ingewikkeld, pijnlijk of vastzitten.

We wilden laten zien hoe gemakkelijk een begeleider en een gezin elkaar kunnen kwijtraken. Hoe goede bedoelingen kunnen veranderen in afstand, strijd of teleurstelling. Tegelijk zijn we tijdens het maken van onze personages gaan houden. We gunden ze groei en vooruitgang — en misschien wilden we daar zelf ook in geloven. Juist daarom willen we óók recht doen aan hen voor wie vooruitgang niet vanzelfsprekend is. Ook hun verhaal hoort erbij.

Marc, scenarioschrijver bij de film: “Voor mij persoonlijk kwam de meest ontroerende reactie van mijn pleegdochter. Ze was eigenlijk ziek, maar wou er toch bij zijn. Voor mij. En ze was zichtbaar geraakt door de film. Ze herkende veel van hoe ze vroeger was. Door een toevalligheid had zij zelf ook gewoond op de plek waar we hebben gedraaid. Daardoor was het bijna alsof ze zichzelf daar weer zag zitten. Alsof een periode uit haar eigen leven ineens terugkwam, maar nu met afstand.

Wat mij raakte, was dat zij die zwarte periode nu ziet als iets wat achter haar ligt. Ze is twintig, werkt, gaat studeren en bouwt toe naar zelfstandig wonen als ze eenentwintig is. Het gaat goed met haar en dat straalt ze ook uit. Ze zei dat ze de film waarachtig vond. En van mijn vrouw hoorde ik dat zij het hardst klapte van allemaal.

Wat wil je nog meer?”

Hartelijke dank aan alle mensen die dit project mogelijk hebben gemaakt. De directie, afdeling communicatie, alle medewerkers en in het bijzonder Raven, die als producent heel diep is gegaan.

Kan ik de film nog ergens zien?

Je kunt de film *Ik heb niets aan jou* hier bekijken:

SCAN HERE

De Paarse Bank:
stem van jongeren in verblijf

In de podcast ‘De Paarse Bank: Jeugd uit Verblijf’ vertellen vijf jongeren uit de Zaanstreek over hun ervaringen met een periode waarin zij niet thuis konden wonen. Hun verhalen geven een inkijk in wat ‘in verblijf zitten’ met je doet, wat steun kan betekenen en welke mensen, gebeurtenissen of vormen van ondersteuning voor hen van betekenis zijn geweest. Hun stemmen staan centraal en geven professionals, beleidsmakers, ouders en andere geïnteresseerden waardevolle inzichten.

Iedere aflevering begint met het verhaal van één jongere. Er wordt gesproken over thema’s als gehoord worden, je thuis voelen, support vinden, doelen en dromen, en of het hebben van een diagnose van belang is. Het gaat over ervaringen die blijven hangen: een plek waar je je wel of niet welkom voelt, iemand die naast je blijft staan, een gesprek waarin je echt wordt gehoord.

De verhalen zijn persoonlijk en eerlijk. Soms gaat het over wat moeilijk was, soms over wat hielp. Juist doordat de jongeren zelf aan het woord zijn, worden de grote thema’s concreet. Wat betekent het als je niet thuis kunt wonen? Wat heb je dan nodig van de mensen om je heen? En hoe kijk je, ondanks alles, naar je toekomst?

Bij de podcast hoort ook een reeks reflectie-afleveringen. Daarin luisteren onder andere ervaringsdeskundigen en zorgprofessionals mee en denken zij hardop na over wat de verhalen oproepen. Wat valt op? Wat kunnen professionals hiervan leren? En wat vraagt het van hulpverleners en beleidsmakers als we jongeren in verblijf beter willen horen?

De verhalen van deze 5 jongeren zelf horen?

De Paarse Bank: Jeugd uit Verblijf is te beluisteren via de QR!

De podcast is ontstaan in samenwerking met jongeren, ervaringsdeskundigen, zorg professionals en ambtenaren. Betrokken zijn het *team Narratieven* van de gemeente Zaanstad en verschillende organisaties, waaronder Levvel. De jongeren bepaalden de locatie van het gesprek, konden een voor hen vertrouwd persoon mee te nemen. Er was ruimte voor hun verhaal, hun perspectief en boodschap aan anderen. De jongeren hadden de regie. Ook na de gesprekken is er tussentijds ruimte geweest om met elkaar in gesprek te gaan over de maak van de podcast.

Samen is gewerkt aan een vorm waarin jongeren ruimte krijgen om hun verhaal op hun eigen manier te vertellen. Niet als casus, maar als mens, met ervaringen, vragen en een eigen blik op wat helpt.

Recept van de kinderraad

De Kinderraad deelt graag een lekker recept: broodcupcakes. Het is makkelijk te maken, gezellig, en lekker! Een van de kinderen van de kinderraad maakt dit recept graag samen met haar moeder.

Wat heb je nodig voor 6 stuks?

- 6 sneetjes brood
- 3 eieren
- 75 g geraspte kaas
- 100 ml melk
- 100 g hamblokjes of kipfilet (optioneel)
- Peper en zout
- Eventueel wat paprika, lente-ui, Italiaanse kruiden
- Een beetje boter of olie (voor de vorm)

Hoe maak je het?

1. Verwarm de oven voor op 180 °C
2. Vet een muffinvorm licht in
3. Snijd de korstjes van het brood en druk elk sneetje voorzichtig plat met een deegroller
4. Duw de sneetjes in de muffinvorm zodat ze kleine bakjes vormen
5. Klop de eieren met de melk, peper en zout
6. Meng de kaas en eventueel ham en/of groenten erdoor
7. Verdeel het mengsel over de broodbakjes
8. Bak 20–25 minuten, tot het ei gestold en de bovenkant mooi goudbruin is
9. Laat ze 5 minuten afkoelen voordat je ze uit de vorm haalt

5 jaar Jongerenraad
we worden steeds meer gezien

In vijf jaar begint de Jongerenraad uit te groeien van een groep jongeren met ideeën tot een plek waar ervaringen worden omgezet in invloed. Vijf jaar sinds de start is de Jongerenraad niet meer weg te denken: jongeren denken mee, spreken zich uit en laten zien wat hun ervaringen kunnen betekenen voor Levvel. In dit gesprek vertellen vier jongeren wat de raad voor hen betekent — en wat er volgens hen nog beter kan.

Jackie-lynn: “Ik kwam er een jaar geleden bij omdat ik veel onrecht zag en daar iets aan wou doen. Ik had verwacht dat de vergaderingen af en toe behoorlijk saai zouden zijn, maar dat valt mee. We hebben het over dingen die er echt toe doen.”

Amber: **“**Toen ik erbij kwam, echt nog in de begintijd van de raad, was mijn motivatie best egoïstisch. Ik had veel meningen en zat vol heftige gevoelens. Ik kon daar weinig mee en dacht dat werkelijk alles mijn eigen schuld was. Wat ik gaaf vind, is dat ik me in de Jongerenraad echt heb kunnen ontwikkelen. En dan niet als in een soort schoolclubje.

> Het gaat over moeilijke dingen. Niet alleen zeggen wat er mis is, maar ook zoeken naar oplossingen. Daar moet je echt stappen voor zetten. Je verdiepen. We doen dat als groep en dat is mooi.

Ik heb nu zoveel meer zelfvertrouwen dan toen ik begon. Sommige dingen liggen namelijk echt niet aan mij. Daar kun je dus ook anderen, en ook de organisatie, op aanspreken.”

Maud: “Ik ben nu bijna 7 maanden clean en met de Jongerenraad kan ik iets doen met mijn verslaving. Daar willen we het komende jaar echt iets mee gaan bereiken. Bijdragen aan beter beleid en betere uitvoering.

> Als ervaringsdeskundige wil ik me graag gaan inzetten voor trainingen. Voor lotgenoten, maar ook voor begeleiders. Zodat we elkaar beter gaan begrijpen.

Wat ik ook echt vet vond, was de Levvel film. Het meedenken over het verhaal, en het acteren. Het was zo iets anders en nieuws om te doen. En het resultaat was echt gaaf. Al die mensen, al die reacties. Dat we dat samen voor elkaar hebben gekregen.”

Elisha: “Ik zat er helemaal vanaf het begin bij en als ik terugkijk, is er veel veranderd. Er zijn allerlei jongeren bijgekomen en ook weer gegaan. We hebben verschillende ondersteuners gehad. Wat ik mooi vind, is dat we langzaamaan steeds meer contacten hebben opgebouwd. Ik ben steeds meer gaan begrijpen over wie ongeveer wat doet bij Levvel en bij wie je waarvoor moet zijn. Omgekeerd weten ook steeds meer mensen ons te vinden. We worden meer gezien. Het is ook waardevol om ons als jongeren te vragen hoe wij ertegenaan kijken.

> Zo hebben we op veel vlakken echt wel een verschil kunnen maken. Over hoe er wordt gerapporteerd. Hoe er wordt gecommuniceerd. Dan kunnen wij in ieder geval benoemen hoe het zou moeten gaan, doordat wij weten wat dingen in de praktijk betekenen en hoe het echt voelt.

Wat ik hoop, is dat we komend jaar de kansen voor jongeren binnen Levvel kunnen vergroten. Dat het wat gemakkelijker wordt om ervaringen op te doen, een stage of cursus te volgen en uiteindelijk ook betaald werk te krijgen. Dat jongeren beter weten wat er mogelijk is. Dat begeleiders jongeren daar beter op wijzen. Dat er wegen komen voor jongeren die zich echt ten volle willen inzetten. Ook als ze, door omstandigheden, niet de juiste diploma’s hebben.”

Maud: “We hopen ook dat nieuwe jongeren, die net als ons iets willen doen met wat ze meemaken, zich bij ons aan willen sluiten.”

Amber: “Ik kan het ze van harte aanraden. Het is niet alleen leerzaam, het is ook echt bijzonder hoe we als groep naar elkaar zijn toegegroeid. We kunnen lachen samen, maar ook echt praten over wat niet goed gaat. Dan zijn we er echt voor elkaar.”

Jackie-lynn: “De Jongerenraad is gewoon cool.”

Ook jouw ervaring kan verschil maken!

Wil je meer weten over de Jongerenraad, meedenken, of aansluiten?

Stuur een appje of mailtje naar: jongerenraadlevvel@outlook.com

Onze ondersteuner Marc neemt dan contact met je op, of wij zelf!

Meepraten begint met luisteren

Kim, Brigitte en Tiffany ondersteunen ieder een raad binnen Levvel. Ze zijn alle drie net gestart: Kim bij de Ouderraad en Levvel Centrale Cliëntenraad, Brigitte bij de Pleegouderraad en Tiffany bij de Kinderraad. Vanuit hun ervaring en betrokkenheid helpen zij om de stem van kinderen, jongeren, ouders en pleegouders sterker naar voren te brengen. In hun werk staat één ding centraal: zorgen dat de mensen om wie het gaat kunnen meepraten over wat hen raakt.

Alle drie vinden ze het belangrijk dat de mensen om wie het gaat niet alleen onderwerp van gesprek zijn, maar zelf meedenken en meebeslissen. Brigitte herkent dat vanuit haar ervaring als pleegouder. Kim ziet dat in haar werk en vrijwilligerswerk - en als ouder van een jongere die uitviel in het onderwijs.

> In al die rollen heb ik gezien hoeveel kennis, ervaring en ideeën aanwezig zijn bij de mensen die het zelf meemaken. Hun perspectieven maken dingen zichtbaar die anders over het hoofd worden gezien.
>
> *Kim*

Meepraten is dan ook geen extraatje, maar noodzakelijk om beleid en ondersteuning goed te laten aansluiten bij de praktijk. Brigitte noemt het essentieel: “*Zonder de stem van jongeren, ouders en pleegouders ontstaat beleid dat te ver van de werkelijkheid af staat.*” Tiffany benadrukt dat iedereen een ander stuk kennis meebrengt:

> Jongeren weten wat zij nodig hebben, ouders kennen hun kind goed. Medewerkers hebben professionele kennis en ervaringsdeskundigen weten uit eigen ervaring wat werkt. Door die inzichten samen te brengen, kun je betere keuzes maken die echt aansluiten.
>
> *Tiffany*

De kracht van een cliëntenraad zit volgens hen vooral in het verbinden van ervaringen met keuzes in de organisatie. Kim benadrukt dat goede jeugdhulp vraagt om een combinatie van wetenschappelijke kennis, professionele kennis én ervaringskennis. Voor Brigitte gaat het erom dat de stem van jongeren, ouders en pleegouders echt een plek krijgt. Tiffany ziet de cliëntenraad als een brug tussen cliënten en de organisatie: ervaringen en behoeften worden gehoord, zodat de kwaliteit van zorg en dienstverlening kan verbeteren.

> Anders krijg je zo’n ivoren toren beleid, ver van de werkelijkheid. En ik geloof heel erg in gezien en gehoord worden als je beslissingen neemt, een holistische benadering.
>
> *Brigitte*

Omdat ze alle drie net gestart zijn, staat het komende jaar vooral in het teken van leren, ondersteunen en ruimte maken voor meer stemmen. Kim wil de raden helpen hun rol met impact te vervullen en meer ouders betrekken bij onderwerpen die voor hen en hun gezin belangrijk zijn. Brigitte hoopt te bereiken dat pleegouders zich gezien en gehoord voelen. Tiffany wil er voor helpen zorgen dat kinderen zich op hun gemak voelen en hun stem kunnen laten horen.

– de ondersteuners van de raden

Als het gaat om onderwerpen die extra aandacht verdienen, noemt Brigitte in eerste instantie pleegouderschap. Ze ziet dat jongeren soms juist een thuisgevoel missen, terwijl pleegouderschap voor mensen ook belastend kan zijn. De vraag is hoe Levvel de drempel voor pleegouders kleiner kan maken. Daarnaast vindt zij het belangrijk dat er meer aandacht is voor verschillende culturen, roots en religies. Tiffany vraagt aandacht voor de mentale gezondheid en het welzijn van kinderen en jongeren: zij moeten zich veilig voelen, gehoord worden en weten waar ze terecht kunnen.

> Ik ben zelf Moluks en ik merk dat Levvel echt nog stappen hierin te maken heeft en hier echt meer aandacht kan worden besteed. Dat schept met een kind een brug maar ook met het systeem achter het kind.
>
> *Brigitte*

Wat blijft hangen, is hoe vaak het woord luisteren terugkomt. Voor Kim is luisteren soms belangrijker dan antwoorden hebben. Tiffany noemt luisteren de eerste stap naar verandering. Brigitte verbindt dat aan iets heel kleins en tegelijk groots: jongeren die zich gezien voelen door een glimlach van een medewerker. In zoiets kleins kan het al zitten. Uiteindelijk gaat het volgens haar om intermenselijk contact met een warm hart.

Wil jij meepraten?

Ben jij kind, jongere, ouder of pleegouder bij Levvel? Dan horen de raden graag wat jij ziet, merkt en belangrijk vindt.

Wat gaat goed? Wat kan beter? En wat moeten zij volgens jou bespreken met Levvel?

Je kunt een keer je stem laten horen, maar ook aansluiten bij een raad als je vaker wilt meedenken. Jouw ervaring kan helpen om onderwerpen op tafel te krijgen die anders misschien niet worden gezien.

Neem contact op met Kim, Brigitte of Tiffany:

MEP@levvel.nl

> “Hoe zorgen we ervoor dat hun ervaringen en ideeën gehoord worden, zowel dichtbij de hulpverlening als bij de grotere vraagstukken waar Levvel voor staat?”

Samen praten

Niets over ons, zonder ons. Vanuit die gedachte start Levvel een nieuwe pilot. Zeven maanden lang proberen we iets nieuws: één gezamenlijke raad waarin jongeren en ouders samen meepraten, meedenken en adviseren. Want wie weet beter wat werkt in de zorg dan de jongeren en ouders die ermee te maken hebben? Hun ervaringen, ideeën en signalen laten zien wat goed gaat, waar het schuurt en wat beter kan. Daarom zoeken we naar manieren om die stem dichter bij de praktijk te brengen.

Jongeren en ouders aan één tafel

Op dit moment zijn er binnen Levvel aparte cliëntenraden voor kinderen, jongeren, ouders en pleegouders. Zij hebben hun eigen ondersteuners en komen samen in de *Levvel Centrale Cliëntenraad (LCC)*. Daar gaan zij ook in gesprek met het bestuur. Soms schuift een directeur aan bij een bepaald onderwerp. Dat is waardevol, maar de verbinding met de dagelijkse praktijk blijft daardoor soms indirect.

Daarom dachten we in 2025 met mensen uit de raden en medewerkers van Levvel na over medezeggenschap: wat werkt goed, wat kan anders en hoe brengen we de stem van jongeren en ouders dichter bij de praktijk? Uit dat traject ontstond het idee voor een pilotraad, waarin jongeren en ouders samen aan tafel zitten.

Doordat jongeren en ouders samen aan tafel zitten, ontstaat een completer beeld van wat nodig is om de zorg verder te verbeteren, juist bij de zorg waar zij zelf ervaring mee hebben. Jongeren en ouders kunnen elkaar aanvullen, elkaars vragen herkennen of juist nieuwe kanten van een onderwerp laten zien.

Dichter bij de praktijk

De pilot vindt plaats binnen Centraal, Intensief en Acuut: nog steeds grote directiegebieden, maar wel een stap kleiner dan de huidige raden, die Levvel-breed en over alle zorgvormen heen werken. Daardoor is de kans groter dat je als jongere of ouder in contact bent met de directeur die direct betrokken is bij de zorgvorm waar jij ervaring mee hebt. Zo kun je meedenken en helpen veranderen op de plek waar jouw ervaring ligt.

over de zorg die jou raakt

Zo kan de samenwerking tussen raadsleden, directeuren en collega's in de zorg groeien. Directeuren horen sneller wat jongeren en ouders ervaren, en raadsleden krijgen beter zicht op de vragen die in de praktijk spelen. We hopen dat dit teamleiders en hulpverleners helpt om jongeren en ouders vaker actief te benaderen, zodat meer mensen meepraten en toetreden tot de raden.

Zo wordt medezeggenschap minder iets van op afstand, en meer een vanzelfsprekend onderdeel van samenwerken in de praktijk: met jongeren, ouders, directeuren en collega's als sparringpartners.

Een pilot om van te leren

De gezamenlijke raad start als pilot van zeven maanden. In die periode kijken we wat goed werkt, wat lastig is en wat deze manier van meepraten en meedenken nodig heeft om verder te groeien. Op meerdere momenten staan we stil bij de ervaringen van de deelnemers.

Stap voor stap onderzoeken we zo of deze vorm beter aansluit bij de praktijk én bij jongeren en ouders.

De huidige raden gaan natuurlijk gewoon door. Deze pilotraad staat daar tijdelijk naast. Richting het einde van de pilot beslissen we samen of deze manier van werken ook voor langere tijd passend is. De leden van de bestaande raden worden daar uiteraard bij betrokken.

Wat maakt deze raad anders?

- Jongeren en ouders zitten samen in één raad
- Iedereen heeft een gelijkwaardige stem
- De raad is verbonden aan drie directiegebieden: Centraal, Intensief en Acuut
- De raad staat dichter bij de zorgvormen waar jongeren en ouders ervaring mee hebben
- Er is rechtstreeks contact met de betrokken directeuren
- De pilot duurt zeven maanden en wordt geëvalueerd

Doe je mee?

Wil je jouw ervaring gebruiken om samen verschil te maken? Dan ben je van harte welkom om mee te doen aan deze pilot.

Je bepaalt zelf hoe vaak je aansluit. Bijvoorbeeld eerst eens kennismaken en kijken of het bij je past. Bevalt het? Dan ben je welkom om vaker mee te doen. Voor jouw inzet ontvang je een vergoeding.

SCAN HERE

ExpEx
Ervaringen verbinden

ExpEx Amsterdam is de jongerentak van TEAM ED en bestaat uit jongeren tussen de 18 en 28 jaar die zijn opgeleid tot ervaringsdeskundige. Vanuit eigen ervaringen met bijvoorbeeld jeugdzorg, mentale gezondheid, moeilijke thuissituaties of persoonlijke ontwikkeling ondersteunen zij andere jongeren. Na een speciale training zetten zij hun ervaringen op een professionele manier in om hoop, herkenning en perspectief te bieden. Levvel werkt al sinds de start in 2016 met hen samen.

De ervaringsdeskundigen van ExpEx staan naast jongeren, luisteren zonder oordeel en laten zien dat herstel mogelijk is. Dat doen ze tijdens workshops, in de wekelijkse ervaringscafés en als hoopverlener in 1 op 1 gesprekken.

Nieuwe gezichten

De kracht van ExpEx wordt zichtbaar in de mensen die zich inzetten voor jongeren. Om een beeld te krijgen van wie de ExpEx zijn, stellen we er een aantal aan je voor. Drie nieuwe projectmedewerkers leiden sinds kort de ervaringscafés van ExpEx (waar je verderop in dit magazine meer over leest): Adam, Julia en Sanne, en coördinator Linda. Allemaal brengen zij hun eigen levensverhaal mee en laten zij zien hoe ervaringen kunnen uitgroeien tot kracht.

Adam: van psychose naar perspectief

Adam is projectmedewerker van het ervaringscafé in Nieuw-West. Vijf jaar geleden zag zijn leven er totaal anders uit. De scheiding van zijn ouders, jarenlang opgebouwde spanning en het wegdrukken van emoties brachten hem uiteindelijk in een psychose. Tijdens de coronaperiode werd hij opgenomen op een gesloten afdeling.

"Mijn opname voelde eerst als het einde van mijn normale leven. Achteraf bleek dit het begin van een nieuw hoofdstuk te zijn."

Ondanks meerdere terugvallen vond hij stap voor stap een nieuwe richting. Tijdens een opname maakte hij kennis met ervaringsdeskundigheid en ontdekte hij de opleiding Ervaringsdeskundigheid in Zorg en Welzijn aan de Hogeschool van Amsterdam. Wat begon als een praktische keuze groeide uit tot een passie.

"Ik ontdekte dat ervaringsdeskundigheid niet alleen betekent dat je iets heftigs hebt meegemaakt. Het betekent dat je jouw ervaringen onderzoekt, ervan leert en ze bewust inzet voor een ander."

Via een stage bij TEAM ED kwam hij in aanraking met lotgenotencontact en ervoer hij hoe krachtig het kan zijn wanneer jongeren elkaar vanuit gelijkwaardigheid ontmoeten. Inmiddels zet hij die ervaring in als projectmedewerker.

"Ik hoop dat er minstens één persoon is die denkt: misschien kan het voor mij ook nog goedkomen. Dat verandering mogelijk is, wil ik graag laten zien."

Julia: van overleven naar leven

Julia, van het ervaringscafé in Amstelveen, weet als geen ander hoe het voelt om jarenlang vooral bezig te zijn met overleven. Van buitenaf leek haar jeugd zorgeloos, maar achter de schermen paste ze zich voortdurend aan anderen aan. Haar eigen behoeften verdwenen naar de achtergrond.

Op haar vijftiende ontwikkelde zij een ernstige eetstoornis. En later volgden meerdere opnames, psychische crisissen, periodes van dakloosheid en gevoelens van diepe eenzaamheid. Een belangrijk keerpunt kwam toen zij een eigen woning kreeg en langzaam weer perspectief begon te zien. Via haar zoektocht naar een opleiding tot ervaringsdeskundige kwam ze terecht bij ExpEx.

"Ik werd onderdeel van een community en dat hielp enorm bij mijn herstel. Wat ik heb meegemaakt heeft nu betekenis gekregen."

Inmiddels geeft Julia voorlichtingen, ondersteunt ze jongeren en zet ze haar ervaringen in om anderen hoop te geven. Haar boodschap aan jongeren die nog worstelen is duidelijk:

"Een fijne toekomst is haalbaar. Overleven wordt leven. Kijk naar wat je wel hebt en niet naar wat je niet hebt. Jij bent het waard."

Sanne: de kracht van veerkracht

Sanne is projectmedewerker van het ervaringscafé in Amsterdam-Zuid. Zij groeide op in een gezin waar psychische problemen een grote rol speelden en kwam al jong in aanraking met de jeugd-GGZ. Lange tijd voelde haar leven als overleven. Toch bleef er altijd een overtuiging bestaan dat er een betere toekomst mogelijk moest zijn.

"Als ik dit allemaal moet meemaken om later ook maar één iemand te kunnen helpen, dan is het het waard geweest."

Toen zij enkele jaren geleden naar Amsterdam verhuisde, ontstond voor het eerst ruimte om zichzelf te ontdekken buiten haar overlevingsmechanismen om. Via een stage bij TEAM ED maakte ze kennis met ervaringsdeskundigheid. Naast haar werk studeert ze Pedagogische Wetenschappen. In haar nieuwe rol combineert ze haar ervaringskennis, praktijkervaring en haar academische achtergrond om jongeren te ondersteunen.

"Ik werd op slag verliefd op de organisatie, de saamhorigheid en de kracht van ervaringsdeskundigheid."

Linda: de coördinator

Linda werkt als coördinator bij ExpEx. Zij werkt al jarenlang in het sociaal domein en heeft daarnaast zelf ervaring met onder andere psychische kwetsbaarheid, een bipolaire stoornis, psychoses en suïcidaliteit. Lange tijd hield zij deze ervaringen verborgen, totdat ze ervoor koos zich te scholen tot ervarings-deskundige.

> "Het heeft mij enorm veel gebracht binnen mijn eigen herstel."

In haar huidige rol bij ExpEx ziet zij hoe waardevol het is dat jonge ervarings-deskundigen hun verhaal inzetten voor anderen.

> "Ik herken veel van de verhalen van jongeren die nu bij ons komen. Tegelijkertijd zie ik dat er gelukkig ook veel veranderd is. Met de inzet van onze jonge ervaringsdeskundigen kunnen we echt bijdragen aan het herstel van andere jongeren."

Meer weten over ExpEx? Scan de QR code

SCAN MIJ

Van links naar rechts: Lana (hulphond van Julia), Julia, Adam, Linda, Sanne

De Ervaringscafes

veilige ontmoetingsplek & community

De ervaringscafés van ExpEx in Amsterdam-Zuid, Amsterdam Nieuw-West en Amstelveen zijn veel meer dan een ontmoetingsplek. Voor veel deelnemers vormen ze een community: een plek waar ze welkom zijn, zichzelf kunnen zijn en anderen ontmoeten die iets soortgelijks hebben meegemaakt. Voor sommige jongeren is het zelfs het enige moment in de week waarop zij de deur uitgaan en onder de mensen zijn.

De kracht van het ervaringscafé zit in de gelijkwaardigheid. Er is geen verschil tussen helper en deelnemer. Iedereen neemt zijn eigen ervaringen, uitdagingen en kwaliteiten mee. Daardoor ontstaat herkenning en ervaar je dat er niet alleen voor staat.

Een vast onderdeel van de avond is samen eten. Regelmatig wordt er met elkaar gekookt, waarna deelnemers samen aan tafel gaan. Juist tijdens het koken of eten ontstaan vaak gesprekken die nergens anders gevoerd worden. Er wordt gesproken over onderwerpen die jongeren bezighouden, zoals mentale gezondheid, relaties, problemen met ouders, trauma, schulden, eenzaamheid, studie, werk of vragen over de toekomst.

Maar er is ook ruimte voor luchtige gesprekken, spelletjes en ontspanning. Tegelijkertijd geldt er één belangrijke regel: niets moet. Jongeren mogen actief deelnemen, maar kunnen ook gewoon luisteren of aanwezig zijn zonder iets over zichzelf te vertellen. Het ervaringscafé is geen therapie en geen behandelsetting, maar een vrijblijvende plek waar mensen elkaar ontmoeten vanuit herkenning en ervaring.

De ervaringscafés zijn iedere week geopend van 17.00 tot 21.00 uur. Er komen gemiddeld vier tot tien deelnemers per avond.

Je vindt ons hier:

Iedere maandag
17.00 - 21.00
@ BREEN
Burgemeester
Rendorpstraat 1A
(Amsterdam Nieuw-West)
Adam: 06 42229471

Iedere dinsdag
17.00 - 21.00
@ Villa Randwijck
Catharina van
Clevepark 10
(Amstelveen)
Julia: 06 48123486

Iedere donderdag
17.00 - 21.00
@ Buurtkamer Quellijn
Quellijnstraat 62
(Amsterdam Zuid)
Sanne: 06 41327376

Aanmelden vooraf is prettig zodat rekening kan worden gehouden
met het aantal eters, maar is niet verplicht.
Meer weten over ExpEx? Linda: 06 48248185 of linda.expex@teamed.nl

Ervaringsverhaal

Als herstel geen rechte lijn is

Sommige verhalen zijn persoonlijk, eerlijk en kwetsbaar. Het verhaal van Maud is dat ook. Ze schrijft open over verslaving, herstel en over wat zij in die periode heeft gemist. Haar ervaring laat iets belangrijks zien: hoe groot de behoefte kan zijn aan herkenning, steun en duidelijke routes naar hulp. Lees dit verhaal op je eigen tempo. Het kan iets oproepen, zeker als je zelf te maken hebt (gehad) met verslaving, psychische klachten of moeilijke ervaringen.

“Hoi, ik ben Maud en ik ben verslaafd. Zo stel ik me elke CA (cocaine anonymous) meeting voor. Zou je misschien niet zo snel denken maar ik was verslaafd aan ketamine.

Ketamine was mijn grote liefde maar sloopte ook alles tegelijkertijd. Ik wist niet hoe ik moest omgaan met alle stemmen en chaos in mijn hoofd, totdat ketamine in mijn leven kwam. Verliefd op het eerste gezicht want mijn hoofd was eindelijk stil. Ik woonde in die tijd op een woongroep van Levvel. Ik heb daar 2,5 jaar fors gebruikt en ik wist dat ik moest stoppen. Maar ik wist absoluut niet hoe. Want ja, dan werd het weer chaos in mijn hoofd. En zo was ik afhankelijk van de ketamine geworden.

Ik kon het niet. Ik stond wel op een wachtlijst voor Jellinek maar dat duurde ook een paar maanden. Ik ben uiteindelijk de kliniek in gegaan voor 2 maanden en mag nu met jullie delen dat ik 6,5 maanden clean ben. Maar ik miste iets in mijn periode van gebruik.

Ik miste mensen die mij begrepen maar wel in herstel zaten. Er moest toch meer zijn dan wachten op een wachtlijst?! Dat was er ook, alleen wisten zowel Levvel als ik niet dat er meer mogelijk was. In de kliniek leerde ik veel maar ging ik ook voor het eerst naar CA meetings. Ook kwam ik dingen te weten over safehouses. Een safehouse is een plek waar je na de kliniek naartoe kan voor een soort veiligheid voor drugs. Ik ben uiteindelijk na een hele zware periode uitgestroomd naar een specialistisch safehouse voor meiden in Nootdorp.

Ook in de jongerenraad van Levvel, waar ik deel van uit maak, bracht ik het topic verslaving in. Ik zou zo graag een beter routeplan willen maken, zowel voor de medewerkers als de cliënten van Levvel. Een routeplan, waar ze terecht kunnen en welke opties er zijn bij verslaving. Ik heb CA echt gemist in mijn verslavingsperiode, of een bepaald iets waar ik steun uit kon halen.”

Heeft dit verhaal iets bij je losgemaakt? Praat erover met iemand die je vertrouwt. Krijg je hulp bij Levvel, dan kun je terecht bij je behandelaar, begeleider of een andere vertrouwde professional. Jongeren van Levvel kunnen ook aansluiten bij de Jongerenraad, een warme groep waar je ervaringen en signalen kunt delen en herkenning kunt vinden: jongerenraadlevvel@outlook.com.

Geen hulp bij Levvel, maar wel behoefte aan een luisterend oor? Kijk dan bijvoorbeeld eens bij @ease.

Van ervaring naar verandering

Maud deelt haar verhaal natuurlijk niet alleen om te vertellen wat zij heeft meegemaakt. Ze benoemt ook iets waarvan ze hoopt dat het in de toekomst anders kan. Haar ervaring roept de vraag op hoe jongeren die te maken hebben met verslaving eerder passende steun kunnen vinden, en hoe we binnen Levvel beter kunnen aansluiten bij wat zij nodig hebben.

Haar verhaal staat daarin niet op zichzelf. Er wordt al langer herkend dat hier iets te leren en te verbeteren valt. Daarom is inmiddels een volgende stap gezet. De gedragsdeskundig directeur sluit aan bij de Centrale Cliëntenraad van Levvel om hierover samen verder in gesprek te gaan. Ook wordt samen met Maud verder gekeken naar haar ervaringen: wat heeft zij destijds gemist, wat had haar geholpen en wat kunnen we daarvan leren?

Daarbij gaat het niet meteen om één oplossing. Het gesprek gaat juist over wat er nodig is. Bijvoorbeeld meer kennis over verslaving, beter weten waar specifieke expertise te vinden is, of makkelijker de verbinding kunnen leggen met deskundigheid buiten Levvel.

Mauds verhaal is daarmee geen eindpunt, maar een begin. Door sámen te onderzoeken wat beter kan, kunnen we stap voor stap werken aan ondersteuning die beter aansluit bij wat jongeren nodig hebben.

Kintsugi
is de Japanse kunst
om breuken met goud te herstellen.
Kintsugi laat zien dat juist waar het schuurt of iets breekt, iets waardevols kan ontstaan. Door zichtbaar te maken wat niet goed gaat, ontstaat ruimte om te verbeteren. Net als in het ervaringsverhaal van Maud.

Levvelen met ouders
in het oudercafe

De Ouderraad van Levvel streeft ernaar ieder kwartaal een oudercafé te organiseren. Een plek waar ouders elkaar kunnen ontmoeten, ervaringen kunnen delen en nieuwe kennis en inzichten kunnen opdoen. Voor de Ouderraad zijn deze bijeenkomsten een waardevol moment om in gesprek te gaan met ouders en te horen wat hen bezighoudt. De signalen die hierbij worden opgehaald gebruikt de Ouderraad om Levvel gevraagd en ongevraagd advies te geven over het verbeteren van de zorg.

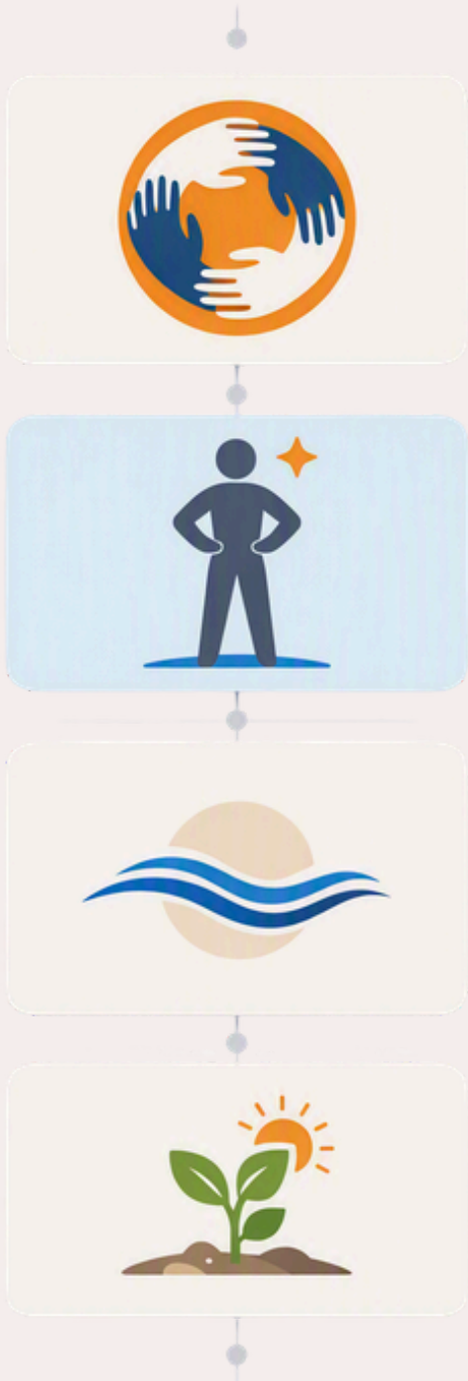
Recent oudercafé over trauma en veerkracht

Wat doet trauma met een kind? En wat betekent dat voor ouders en gezinnen? Over die vragen gingen ouders, pleegouders en hulpverleners in gesprek tijdens een recent Oudercafé van de Ouderraad van Levvel.

Gastspreker was Leony Coppens, klinisch psycholoog, expert op het gebied van trauma en hechting. Leony is auteur van verschillende boeken over traumasensitief opvoeden en begeleiden. Tijdens deze avond stond de impact van trauma op het leven van kinderen en hun ouders centraal. Een belangrijk thema was veerkracht: het vermogen van zowel kinderen als van volwassenen om met ingrijpende ervaringen om te gaan.

Volgens Leony wordt veerkracht versterkt door vier belangrijke pijlers:

- Sociale steun: erkenning krijgen voor wat je hebt meegemaakt en ervaren dat je erbij hoort.
- Vertrouwen in jezelf: het gevoel invloed te hebben op wat er gebeurt.
- Omgaan met stress en emoties: leren hoe je steun kunt vragen en moeilijke situaties kunt hanteren.
- Hoop en zingeving: betekenis vinden in geloof, cultuur, tradities of andere bronnen van steun.

Om duidelijk te maken dat herstel tijd nodig heeft, gebruikte Leony een eenvoudige maar krachtige metafoor: een pot witte verf met één druppel rood. Eén druppel rood maakt nog geen roze. Verandering en herstel ontstaan stap voor stap.

De avond leverde veel herkenning, inzichten en gesprekken op. Sommige ouders gaven aan behoefte te hebben aan trainingen op het gebied van trauma en opvoeding, zoals Traumasensitief opvoeden en begeleiden. Zulke trainingen zijn binnen Levvel vooral gericht op pleegouders. Ouders en verzorgers gaven aan hier ook behoefte aan te hebben, omdat trauma een grote rol kan spelen binnen de zorg van gezinnen, kinderen en jongeren. De Ouderraad van Levvel heeft dit signaal teruggekoppeld aan Levvel.

In oktober organiseert de Ouderraad weer een nieuw Oudercafé. De voorbereidingen zijn nog in volle gang. Zodra de datum en het programma bekend zijn, delen we dit via onze nieuwsbrief voor ouders.

Voor en door ouders

De Ouderraad bestaat uit ouders met eigen ervaring met de zorg van Levvel. We zetten ons in voor de belangen van ouders en verzorgers van kinderen en jongeren die zorg ontvangen bij Levvel. We organiseren bijeenkomsten, luisteren naar wat ouders bezighoudt en halen ervaringen en signalen op. Samen met de Centrale Cliëntenraad delen we deze inzichten met Levvel. Daarnaast geven we gevraagd en ongevraagd advies aan de directie en het bestuur. Zo dragen we bij aan het verbeteren van de zorg voor kinderen, jongeren en gezinnen.

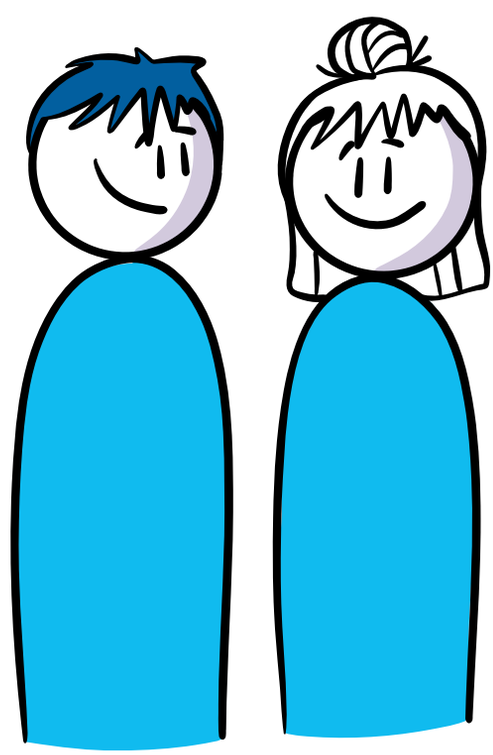
Ontmoeten, meedenken en meedoen

De Ouderraad is er om de stem van ouders te laten horen én om ouders met elkaar te verbinden. Jouw ervaring als ouder is waardevol. Door je verhaal, ideeën of vragen met ons te delen, kan je helpen de zorg voor kinderen, jongeren en gezinnen verder te verbeteren.

Misschien wil je meedenken over onderwerpen die spelen binnen Levvel. Of ben je op zoek naar herkenning, steun of een gesprek met andere ouders die te maken hebben met vergelijkbare vragen of uitdagingen.

Wij vinden het belangrijk dat als je wil meedenken en meedoen, je dit kan doen op een manier die bij je past.

- Reageer op een vraag of peiling.
- Deel jouw ervaring of idee.
- Kom langs bij een Oudercafé.
- Schuif aan bij een Pizza Pitstop.
- Maak vrijblijvend kennis met de Ouderraad.
- Sluit je aan als lid.
- ...

> “Je hoeft geen expert te zijn om mee te denken. Jouw perspectief als ouder doet ertoe.”

– de Ouderraad

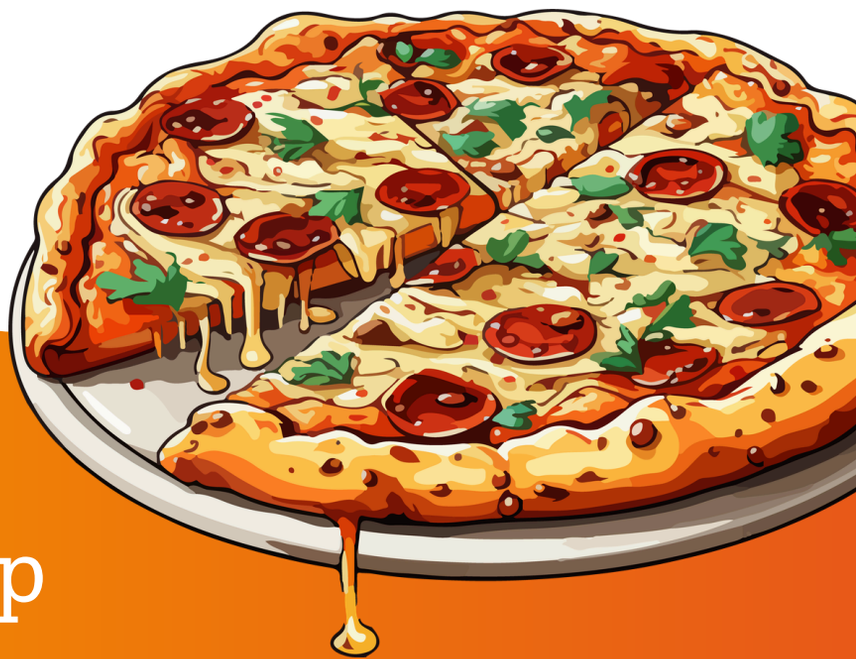
Meer weten?

Bel of stuur een appje naar Kim op 06-38234142, of stuur een mail naar levvelouderraad@gmail.com.

Je kunt je ook aanmelden voor onze nieuwsbrief voor ouders om op de hoogte te blijven van onze aankomende activiteiten.

nieuwsbrief

Meld je hier aan voor de nieuwsbrief voor ouders!

Pizza Pitstop

In november organiseren we weer een informele inloopavond met pizza en gesprek.
Gewoon samen met andere ouders en verzorgers praten over wat er leeft bij jou en je kind.
Kom langs voor een lekkere slice pizza en een goed gesprek.
Of luister mee en ontdek wat er speelt.

Houd onze nieuwsbrief in de gaten
voor de definitieve datum en locatie.

Vragen? Mail naar:
levvelouderraad@gmail.com

of stuur een appje naar:
06-38234142

Welkom @EKThuis

een huis vol verhalen

In het EKT Huis gebeurt van alles. Er wordt geschreven, gekookt, geleerd, gemaakt, gedeeld en vooral: ontmoet. Urmie en Marleen nemen je mee in de ontwikkelingen van de afgelopen maanden en laten zien hoe het huis steeds meer vorm krijgt als plek waar ervaringskennis, creativiteit en verbinding samenkomen.

Sinds vijf maanden vormen Urmie en Marleen samen het team van het EKT Huis. Met hun kennis, ervaring, liefde voor mensen, lekker eten en samenkomen zijn zij begonnen aan een mooie metamorfose. Het huis bruist inmiddels van de nieuwe ideeën, energie en activiteiten.

Creativiteit en persoonlijke ontwikkeling lopen als een rode draad door het EKT Huis. Dominique begeleidt deelnemers bij het schrijven van levensverhalen en laat hen kennismaken met meerdere schrijfstijlen en manieren om een verhaal vorm te geven. Lonnieke verzorgt Nederlandse les en ondersteunt deelnemers bij het versterken van hun taalvaardigheid. Mark, kunstenaar en gespecialiseerd in striptekenen, laat deelnemers in zijn workshops ontdekken hoe zij hun eigen personage, strip of held kunnen creëren.

"Iedereen is van harte welkom bij het EKT Huis. Een plek voor ontmoeting, ontwikkeling of om gewoon even te zijn."

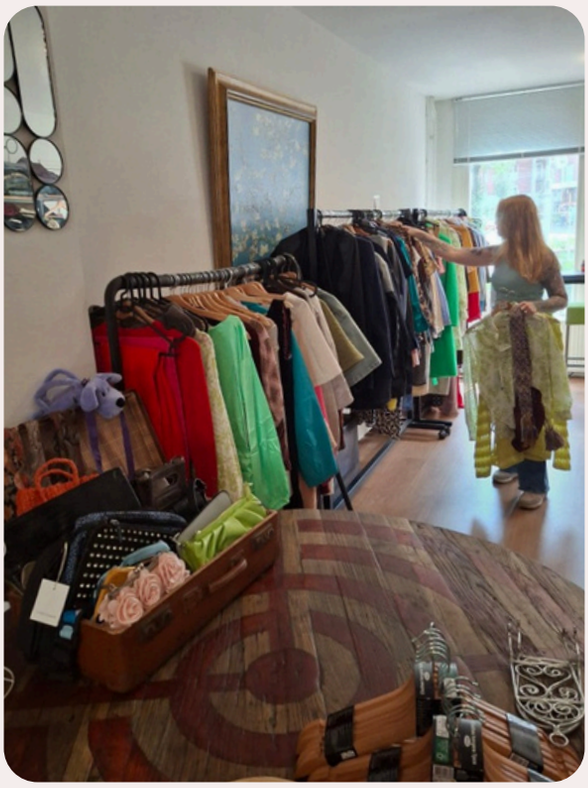
Ook het huis zelf verandert mee. De inrichting is vernieuwd en de keuken wordt uitgebreid met een oven. Vanaf oktober start Urmie met haar kookcursussen. Samen koken, nieuwe recepten ontdekken en daarbij elkaar ontmoeten staan daarin centraal. Rond oktober volgt meer informatie over de cursus en de mogelijkheid om je in te schrijven.

"Samen koken en elkaar ontmoeten staat centraal"

Een voorproefje was er al tijdens een kookworkshop voor een team van Levvel. Het werd een gezellige en inspirerende middag waarin heerlijk eten en de verhalen achter de gerechten samenkwamen. Door het enthousiasme hopen Urmie en Marleen hier een vervolg aan te geven.

Levvintage

Ook Levvintage heeft een plek in het EKT Huis. Deze gezellige vintage en tweede-hands winkel is geopend op vrijdagen in de even weken, van 13.00 tot 17.00 uur. Iedereen is van harte welkom om binnen te lopen en rond te kijken tussen de zorgvuldig geselecteerde kleding en accessoires die een tweede kans verdienen.

Bij Levvintage draait het niet alleen om duurzaamheid, maar ook om toegankelijkheid. Jongeren kunnen gratis kleding uitzoeken. En voor ouders of anderen die het financieel moeilijk hebben wordt graag meegedacht. Mooie kleding moet bereikbaar zijn voor iedereen: daarom wordt vooral gekeken naar wat iemand nodig heeft.

> “Met levvintage geven we 2e hands een 2e kans”

Levvintage is mede mogelijk dankzij samenwerkingen en donaties van mensen en organisaties die het initiatief een warm hart toedragen. Op dit moment worden er tijdelijk geen kledingdonaties aangenomen, zodat de huidige voorraad eerst zorgvuldig kan worden geselecteerd en verwerkt. Zodra er weer ruimte is voor nieuwe donaties, wordt dit via de kanalen van Levvel gedeeld.

Participatie

De jongerenparticipatiegroep Het Hart vormt het kloppende hart van het EKT Huis. De ervaringskennis van jongeren is van grote waarde. Hun ideeën, ervaringen en inzichten worden actief ingezet bij onderzoeken, projecten en de ontwikkeling van nieuwe activiteiten. Zo wordt hun stem gehoord en draagt die ook echt bij aan verandering.

Wees welkom!

Urmie en Marleen kijken ernaar uit om samen verder te bouwen aan het EKT Huis: een plek waar ontmoeting, creativiteit, ontwikkeling en verbinding centraal staan. Iedereen is van harte welkom. Stem je even af wanneer je komt?

EKTHuis

Eerste Constantijn Huijgenstraat 11,
Amsterdam
E.K.Thuis@levvel.nl

De Top signalen
van jongeren & (pleeg)ouders

Binnen Levvel denken kinderen, jongeren en (pleeg)ouders op allerlei manieren mee. Via een cliëntenraad, participatiegroep of ander initiatief brengen zij in wat er speelt. Tijdens bijeenkomsten en activiteiten wordt veel gedeeld: wat gaat goed, wat kan beter, en waar maken mensen zich zorgen over?

We verzamelen al deze signalen. Elk kwartaal kiezen we daaruit samen het topsignaal: het onderwerp dat op dat moment het meest aandacht vraagt. De signalen vind je op de pagina's hiernaast.

Wat gebeurt er met de signalen?

Het topsignaal wordt eerst gedeeld op ons sociale intranet Lev. Zo kunnen alle collega's bij Levvel het lezen, herkennen wat er speelt, en eventueel meedenken. Ook bespreken we het signaal met het directieteam en de bestuurders. Samen wordt gekeken wat eraan gedaan kan worden, wie ermee aan de slag gaat, en wat daarvoor nodig is. We bespreken dan ook hoe het gaat met eerdere signalen en wat er al veranderd is – of waar nog aan gewerkt moet worden.

Wat hebben de signalen voor effect gehad?

De afgelopen periode zijn meerdere signalen besproken en opgepakt. Dit zijn de belangrijkste stappen die daaruit zijn voortgekomen:

Voor het signaal *Onzichtbare steun* zijn verblijfsgroepen en locaties bevraagd over hun ervaringen met Jeugdstem.

De opbrengst wordt gebruikt voor een gesprek met Jeugdstem, samen met jongeren. Dit gesprek wordt nog in 2026 gepland. Bij het signaal *Samen groeien* wordt het leerplatform GoodHabits beschikbaar gemaakt voor jongeren, ouders en pleegouders die meedenken binnen Levvel. Zij kunnen worden begeleid bij het vinden van passend aanbod. Ook denkt de directie verder na waar mogelijk nog leeraanbod binnen Levvel kan worden toegevoegd voor jongeren. Bij signaal *Veel aanbod, weinig inzicht* is op de residentiële locaties gestart met 'Professional vanuit je hart', een training die gericht is op meer gelijkwaardigheid. Na de evaluatie wordt gekeken of dit breder kan worden ingezet.

Bij *Heb ik ook rechten?* wordt gewerkt aan duidelijkere informatie over rechten, vaste berichtgeving in trajecten en begeleiding naar meer kennis voor hulpverleners. Ook werkt het EKThuis van Levvel, bestaande uit ervaringsprofessionals en ervaringsdeskundigen, samen met collega's uit het jeugdveld aan begrijpelijk materiaal over kinderrechten dat breder gedeeld kan worden. Er wordt gedacht aan een (prenten)boek, maar de vorm staat nog niet vast.

Onzichtbare steun

Veel jongeren en ouders weten niet dat er externe vertrouwenspersonen bestaan – mensen die er speciaal voor ons zijn, die niet bij Levvel werken.

Daardoor missen zij iemand die kan helpen. Bij een klacht bijvoorbeeld, of die goed uitlegt wat onze rechten zijn.

Veel van ons weten daardoor simpelweg niet bij wie we hiervoor terecht kunnen.

"Ik weet eigenlijk maar weinig over mijn rechten, ik weet ook niet waar ik die informatie kan vinden. Of bij wie ik moet zijn."

- Jongere

"Ja er komt wel eens een vrouw langs. Die houdt dan haar jas aan, ze is er maar even. Ze zegt dat zij er is voor ons, maar dat voelt niet zo."

- Jongere

Soms hebben we iemand op de groep gezien, maar het was niet duidelijk wat diegene precies deed. Of de persoon was er zo kort, dat het niet uitnodigde om contact te maken of je verhaal te delen.

Als vertrouwenspersonen op deze manier weinig of vluchtig aanwezig zijn, voelt het niet veilig genoeg om echt iets te bespreken.

Medewerkers herkennen dit beeld. Uiteraard zijn er locaties waar het goed gaat, maar op sommige kindgroepen is al jarenlang geen vertrouwenspersoon langs geweest.

Op andere groepen komt er wel iemand, maar verloopt de samenwerking soms stroef. Dit is al langer een terugkerend punt van aandacht.

"Wij hebben echt al zeker 5 jaar niemand meer gezien op onze groep."

- Hulpverlener kindgroep

Samen groeien

Wij investeren vanuit onze rol in een raad of participatiegroep veel in Levvel. Vanuit onze persoonlijke ervaringen proberen wij het beter te maken voor de jongeren die nu in zorg zijn, én voor degenen die na ons komen.

"Ik zou graag een training volgen hoe je sterk over komt, juist ook bij dingen die gevoelig liggen."

- Jongere, jongerenraad

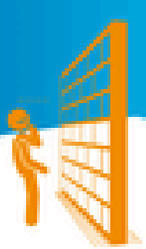
We denken mee, delen ons verhaal, en stoppen daar veel tijd en energie in. Dat doen we met overtuiging. We halen er voldoening uit, maar het vraagt tegelijkertijd ook veel van ons.

"Help ouders en gezinnen aan de nodige beschikbare psychoeducatie en trainingen.

Heling komt ook met (zelf) inzicht."

- Ouders en ouderraad

We willen naast anderen vooruithelpen ook graag zelf verder komen.

Het zou ons enorm helpen als er binnen Levvel, naast de financiële bijdrage, meer mogelijkheden zijn om te groeien: bijvoorbeeld door het volgen van trainingen, cursussen of het opdoen van (werk)ervaring. Zo bouwen we niet alleen mee aan betere jeugdhulp, maar ook aan onze eigen toekomst.

We zien dat er een mooi trainingsaanbod is voor pleegouders. Andere jongeren en ouders die ook actief meedenken moeten hier zelf achteraan. Dat vraagt energie en leidt lang niet altijd tot resultaat.

"Het Oudercafé kan ook gebruikt worden om behoefte voor bepaalde trainingen te testen. Er was een grote opkomst bij het thema thuiszitters en trauma sensitief opvoeden. Daar ligt dus een grote interesse en daar zou op ingespeeld kunnen worden."

- Ouderraad

Kunnen we samen nadenken over mogelijkheden en kansen, en die onderdeel maken van onze samenwerking?

Veel aanbod, weinig inzicht

Wij merken al langere tijd dat er behoefte is aan een duidelijk overzicht van het aanbod binnen Levvel. Dit kwam ook terug bij het laatste Oudercafé.

"Gewoon een alfabetische lijst met opties of mogelijkheden voor hulpverleners, maar ook voor jongeren en (pleeg)ouders, zou wel helpen."

- Ouder van Levvel

Levvel is een grote organisatie met veel mogelijkheden, maar dat is niet goed zichtbaar. Als ouders en jongeren is het voor ons vaak onduidelijk wat er allemaal kan en waar we terechtkunnen.

"Ik loop tegen het ontbreken van overzicht aan nu we bij het gebiedsteam moeten afronden omdat het niet 'klikt'. Ik heb gezegd dat ik graag ook andere opties wil binnen Levvel, in plaats van gelijk helemaal los te laten als er nog wel begeleiding nodig is. Maar dat blijkt per gebiedsteam verschillend te zijn."

- Ouder bij Oudercafé

Wat het extra ingewikkeld maakt, is dat ook de hulpverleners niet altijd het volledige aanbod kennen. Daardoor worden passende vormen van hulp soms niet of pas laat ingezet.

Als jongeren en ouders merken we dat wat mogelijk is ook verschilt per gebiedsteam. Dat maakt het lastig om te weten waar we recht op hebben en welke stappen we kunnen zetten als de begeleiding niet werkt.

Uit gesprekken en een peiling onder ouders blijkt dat deze behoefte aan overzicht breed wordt herkend.

"Je hoort soms pas achteraf wat er mogelijk was geweest.

Dan denk je: dit had misschien beter gepast."

- Ouder uit het ouderpanel

Informatie over het aanbod is voor ons moeilijk te vinden, bijvoorbeeld op de website. Dat zorgt ervoor dat we ons afhankelijk voelen van toevallige informatie. We zouden graag zelf meer inzicht hebben zodat we samen kunnen nadenken over wat de best passende zorg is.

Heb ik ook rechten?

We weten niet goed welke rechten we hebben binnen de jeugdhulp.

Soms horen we pas achteraf wat onze rechten waren, bijvoorbeeld als de hulp al is afgerond.

Dan denken we: als we dit eerder hadden geweten, had het misschien anders kunnen lopen.

"Niemand heeft mij uitgelegd wat mijn rechten waren."

"Ik wil niet alleen horen wat er gaat gebeuren. Als er beslissingen over mij worden genomen, wil ik weten waar ik recht op heb."

- Jongeren

"Ik wist niet dat ik recht had op een eigen mening, een vertrouwenspersoon en het indienen van een klacht."

"Als je weet wat je rechten zijn, voel je je minder machteloos."

- Jongeren

We hebben het idee dat hulpverleners ook niet altijd goed weten welke rechten voor ons gelden. We worden niet standaard gewezen op onze rechten, we moeten er vaak zelf naar zoeken.

Maar soms kan het voor ons ook voelen alsof onze rechten expres worden verzwegen. Want iemand die goed weet wat zijn/haar/diens rechten zijn, kan ook als 'lastig' worden gezien.

Ook als we op zoek gaan, is de informatie vanuit Levvel moeilijk te vinden en te begrijpen.

Als we én niet bewust zijn, én niet weten waar we moeten zoeken, én wat er wel staat ingewikkeld is, wordt het voor ons wel erg lastig.

We zouden graag willen dat het eerder en in duidelijke taal met ons wordt gedeeld. Bijvoorbeeld visueel.

"Ik wil weten wat mijn rechten zijn, zodat ik begrijp wat er met mij gebeurt."

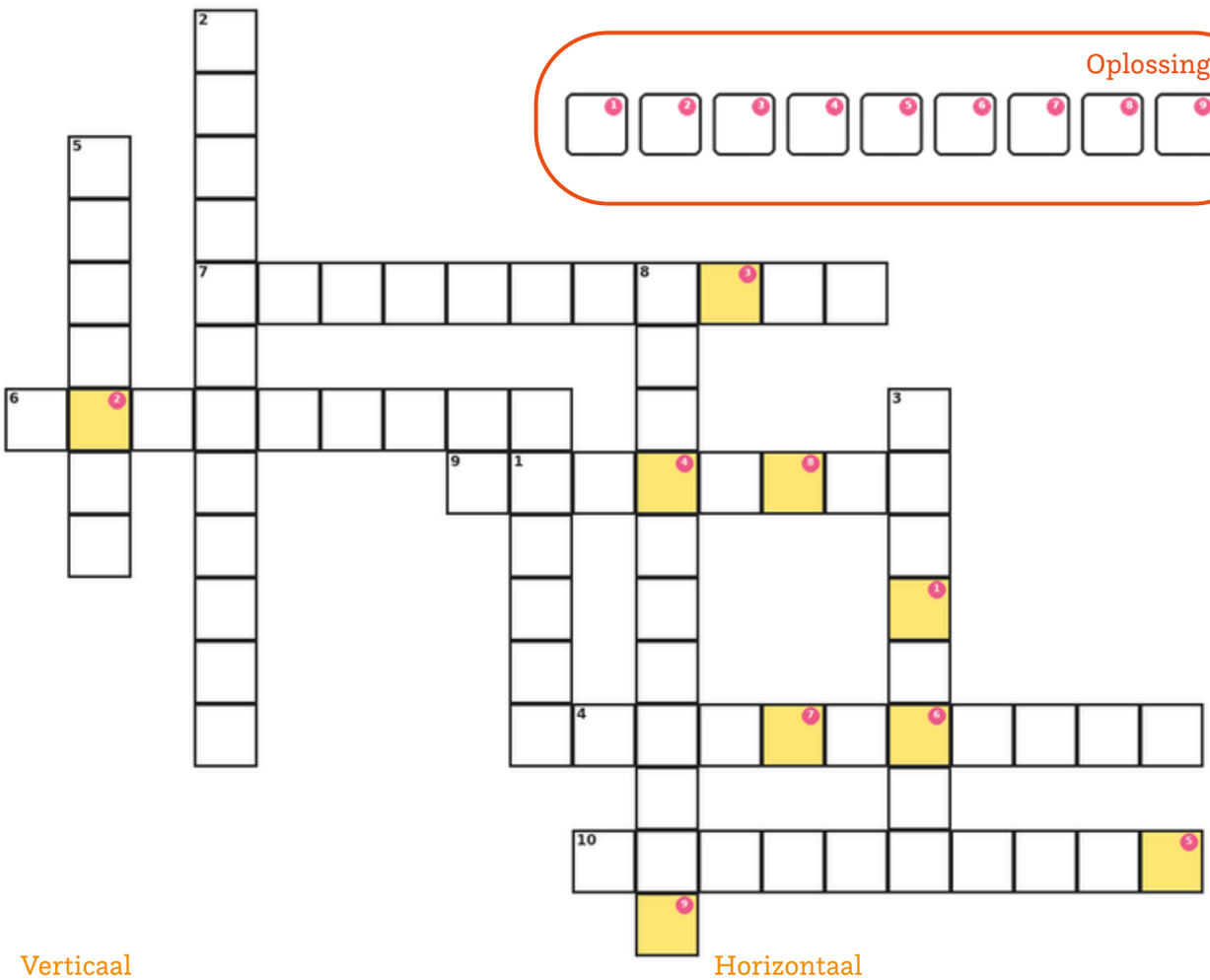
"Het zou fijn zijn als iemand mij in gewone taal uitlegt wat ik mag verwachten."

- Jongeren

Kruiswoordpuzzel

In het magazine zijn veel verschillende onderwerpen aangehaald. Kan jij ze in de kruiswoordpuzzel hieronder invullen? Succes!

Verticaal

1 Hier worden ervaringen omgezet in hoop 2 Kunstvorm met verhaal in vakjes 3 Wat je hebt als jouw stem wordt gehoord 5 Een plek waar schrijven, ontmoeten en creëren samenkomen 8 Belangrijkste signalen van jongeren en (pleeg)ouders

Horizontaal

4 Hier vertellen jongeren uit verblijf hun verhaal 6 Wat ouders bezoeken om kennis en ervaringen te delen 7 Wat ExpEx wil bieden aan jongeren 9 Sterker worden na moeilijke ervaringen 10 Kracht om door te gaan ondanks tegenslag

Puzzel je mee?

Maak een foto van jouw puzzel en stuur deze op naar mep@levvel.nl of deel je foto op sociale media en tag Levvel

levvel_jeugd

Kom je er niet uit, of wil je graag de oplossing van de puzzel? Dat kan! Stuur een mailtje naar mep@levvel.nl en dan zorgen wij dat de oplossing jouw kant op komt.

Doe je mee?

Bij Levvel telt jouw ervaring en jouw stem. Of het nu gaat om wat beter kan, wat helpt of welke ideeën jij hebt voor de toekomst.

Sluit je aan bij een van de raden, een participatiegroep - of doe mee op een andere manier die bij jou past.

levvel.nl/mep

mep@levvel.nl

Is dit straks jouw stoel?

Colofon

Het magazine SAMEN is een jaarlijkse uitgave van Levvel. Dit magazine is er in digitale en papieren versie.

Initiatief, coördinatie, vormgeving en redactie:
Esther de Ruigh

Met dank aan:
de kinderen van de kinderraad, de jongeren van de jongerenraad, de ouders van de ouderraad en pleegouderraad, de jongeren en ouders van 't Hart, het EKT, en in het bijzonder Amber, Annette, Anouk, Brigitte, Elisha, Jackie-lynn, Kim, Marc, Mark, Marleen, Maud, Raven, Sietske, Tiffany en Urmie, en ExpEx & TEAM ED: Linda, Adam, Julia, Sanne en Wanda.

Beeldmateriaal en illustraties:
eigen materiaal en rechtenvrije stockfoto's tenzij anders vermeld.

Drukwerk:
Drukwerkdeal.nl

Dit magazine wordt gratis verspreid voor kinderen, jongeren en (pleeg)ouders, medewerkers en relaties van Levvel.

Laat je horen!

Heb jij ideeën?
Wil je ook graag meepraten?
Ben je benieuwd naar de mogelijkheden binnen Levvel?

levvel.nl/mep
mep@levvel.nl

LEVVEL
Voor jouw toekomst